

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/meow5y>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Covid-19 i sistema públic

La por al que és desconegut és normal, forma part de les característiques humanes. Per tant, la por a una malaltia nova, com el Covid-19, de la qual encara hi ha moltes coses que no se saben, és normal. Tot i això, fa la sensació que per una malaltia que té un índex de mortalitat de prop del 2% (segurament molt més baixa si es fes la prova a tota la població mundial), el rebombori generat és exagerat. Aquest 2% de mortalitat està molt per sota de la de la grip comuna, que volta el 6%, i de la de la del síndrome respiratòria aguda i greu (SARS), del 10%, i la síndrome respiratòria de l'Orient Mitjà (MERS), d'entre el 20 i el 40%, segons el país. A favor de l'argument de l'exageració en les mesures hi ha també el fet que el 70% de les persones que han emmalaltit a la Xina ja s'han curat del tot sense més efectes que els d'una grip, o que les xifres de contagi a les zones on es va iniciar

“La veritable víctima és un sistema públic de salut afeblit per l'aposta per les privades

també baixen, o que no hi ha casos a l'hemisferi sud, cosa que fa pensar que amb l'arribada de la calor el virus serà molt més controlable. A l'altra banda de la balança hi ha el fet que, justament, els països que han controlat l'epidèmia ho han fet amb mesures radicals, com aïllar grans zones de la Xina. I, també, l'opinió de la gent que hi treballa, els viròlegs i epidemiòlegs, que alerten de l'alt índex de contagi i

de la possible gravetat d'una mutació.

Aquesta crisi, però, haurà de servir per valorar fins a quin punt les retallades salvatges dels darrers anys han afeblit el sistema públic de salut. Resulta que per parlar amb el metge et fan trucar al 061, de pagament; que diem que no tindrem prou llits per a hospitalització quan tenim hospitals amb plantes tancades per manca de pressupost i hospitals en projecte des de fa anys i anys, o que ens faltaran professionals quan una part important d'ells han hagut de marxar del país perquè aquí o no hi havia feina o els sous per una tasca qualificada com aquesta feien riure... La veritable víctima del coronavirus pot ser el col·lapse d'un sistema sanitari públic que ha estat afeblit any rere any per polítiques que han afavorit les mútues i companyies privades. Seria el moment de revertir la situació, si cal, nacionalitzant el sistema sanitari privat.

EDITORIAL

Continua la repressió judicial

■ L'Estat espanyol no atura la repressió judicial contra l'independentisme. Ni enmig d'una greu epidèmia vírica com la que estem vivint aquests dies, el poder judicial espanyol no deixa de ser aquell martell repressor que es va engegar poc abans del referèndum de l'1-O i que, amb múltiples causes i en diferents tribunals, continua colpejant amb duresa molts dels dirigents polítics que, seguint el mandat del poble, van tirar-lo endavant, però també molts ciutadans anònims que van donar-hi suport o que, amb posterioritat, van participar en les nombroses protestes per l'actuació del govern espanyol. Ahir, els va tocar a anar declarant al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) als diputats i ex-alts càrrecs de la Generalitat Josep Maria Jové i Lluís Salvadó, a qui s'acusa de greus delictes i es demana indemnitzacions milionàries per haver participat en l'organització del referèndum. Jové i Salvadó van rebre ahir davant el TSJC el suport de tot l'independentisme en una expressió d'unitat que, malauradament, cada cop es veu menys.

■ El processament dels dos ex-alts càrrecs demostra, un cop més, l'arbitrarietat de la justícia, que no dubta a acceptar una investigació policial prospectiva plena d'irregularitats i que, a més, es deslliga de manera incomprensible d'altres causes judicials sobre l'1-O, tal com passa, per exemple, amb el judici a la cúpula policial. Tot plegat crea indefensió en Jové i Salvadó, que veuen, un cop més, com els seus drets més bàsics són vulnerats. En el cas de Jové, sorprèn encara més tot plegat perquè forma part de la taula de diàleg amb el govern espanyol. Tota una incongruència més, producte d'haver-se judicialitzat una qüestió que és totalment política.

De reüll Anna Balcells Encaixades

Amb el sidral que tenim muntat amb el coronavirus, i encara hi ha qui s'entreté a queixar-se –a ofendre's!– quan algú, com a mesura preventiva contra el contagi, evita donar-li la mà. Que com ens hem tornat –diuen–, que com en som d'exagerats, que com podem perdre aquest toc de calidesa tan propi del nostre tarannà mediterrani...

De fet, a mi també m'agrada l'encaixada de mans. La prefereixo mil vegades als dos petons de rigor que estampem al primer desconegut que ens presenten. És

Hi ha qui s'ofèn quan algú evita donar-li la mà per por del virus

una salutació estètica, noble i gens invasora. Llegeixo que és un costum que data de l'edat mitjana i que va néixer com un senyal de pau, una forma de demostrar a l'interlocutor que no s'empunya cap arma. L'encaixada, a més, és una molt bona font d'informació sobre la persona que tens al davant.

No et transmet el mateix aquell que, més que oferir-te la mà, té la deixa anar tova i desganada traslluint un interès zero per la teva coneixença, que aquell que quan li allargues, te la sosté amb força (tampoc cal trencar les falanges) i acompanya el gest amb un somriure. És clar que també hi ha moltes altres maneres d'establir contacte, com la inclinació de cap dels orientals, asèptica i molt indicada en temps de contagis. O una simple mirada, com suggeria ahir la cancellera Merkel, ara que el coronavirus sembla que li ha relaxat la mà de ferro amb què controla les finances.

Les cares de la notícia

EXPRODUCTOR DE CINEMA DE HOLLYWOOD

Harvey Weinstein 23 anys de presó

El que havia estat totpoderós productor de cinema de Hollywood ha estat condemnat a 23 anys de presó per violació i per un delictes sexual en primer grau, després que el jurat l'exculpés dels delictes més greus de què se l'acusava i pels quals demanaven per a ell la cadena perpètua.

DEGANA DEL COAC

Assumpció Puig Arquitectura en línia

Magnífica iniciativa del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, que ha activat una guia en línia amb 1.675 obres arquitectòniques modernes i contemporànies. [Arquitecturacatalana.cat](http://arquitecturacatalana.cat) ha estat concebuda com una eina divulgativa i és l'embrió del Museu de l'Arquitectura de Catalunya.

PRESIDENT DE FOMENT DEL TREBALL

Josep Sánchez Llibre Pressa sospitosa

Les mesures per lluitar contra l'epidèmia del coronavirus estan afectant de forma seriosa l'economia i caldran mesures per pal·liar-ne els efectes, però la pressa amb què ha sortit la patronal Foment del Treball a demanar que es facilitin els ERO temporals apunta, com sempre, als febles.

